

Вечерята четохъ „Зимње вечери“. Кога българитѣ ще иматъ нѣщо такова?

30/18 априлъ, велики петѣкъ. Сутринята дойдоха въ кѣщи две циганки, въ градска носия съ даарета и едно циганско момиче, около 12 годишно, по фуста, опасно цѣло съ зелени листа (отъ зеленчукъ и коприва). Момичето играеше, а циганкитѣ удряха дааретата и пѣха български: съ рефренъ „ай Додоле“, „дай Боже вода“, повече не можахъ да разбера. Остъръ изговоръ на български езикъ, както изобщо въ цигански. Кѣмъ края излѣзе слугинята, налѣ кофа вода и я лисна върху момичето, па хвърли пари върху даарето на циганкитѣ. Ходили по цѣлия кварталъ, били и у Ноггуер'а—чудиль се, както, каже, у кафритѣ.—Четохъ Миклошичовата граматика. Отбихъ се въ министерството, пусто, Бурмовъ на вратата се разправяше съ стражаритѣ и слугитѣ за изгубенитѣ кокошки; писаритѣ, каже, ги изловили. — Купихъ си у единъ чехъ бѣла лѣтна шапка. — Бурно, не сигурно време. — Обѣдвахъ съ румелийцитѣ. Цѣла кола снажести депутати бѣха при насъ, Баларевъ, Момджовъ, Станчевъ Петъръ. Съ Баларева приказвахме на чешки за образованието, азъ му казахъ, че то цѣлото не струва нито една лула тютюнъ; той е противъ замисленото затваряне на Габровската гимназия и на Русчушкото земледѣлско училище (самъ той е земледѣлецъ). Наумовъ разправяше, какъ руситѣ въ Казанлъкъ си мазали ботушитѣ съ розово масло. Изпратихъ поздрави на Илиева. Подиръ пладне ще заминатъ за Пловдивъ. Нѣма поща до самата граница, едва въ Ихтиманъ; мѣчно е да се намѣри кола тукъ до Татаръ-Пазарджикъ и е скѣпо (6 пола). — Подиръ пладне отидохъ у Стоилова, гдето бѣше Ноггуер. Буря и дѣждъ. Вечерята бѣхъ съ Агура и Величкова, ще заминатъ едва на сутринята, и съ Протича. Политически разговори. Висковски за бждешето на Грекова: ще видите, че следъ нѣкое време той ще бжде първиятъ човѣкъ въ България, български Кавуръ. — Има тукъ за проданъ единъ конь, за около 10 пола. — Решихъ се да си дамъ оставката. Не мога да взема върху себе си отговорността за всички тѣзи глупости; министъръ простакъ; интриги противъ мене. — До 1 ч. проучвахъ Manuel de voyageur. Никакви писма не съмъ получавалъ отъ кѣщи отъ дохождането на новото министерство. Австрия не е сключила никаква конвенция viâ Ломъ, глупоститѣ на българитѣ; пощата ще иде пѣкъ презъ Цариградъ. Ще бжда доволенъ да можехъ поне да пропѣтувамъ страната: 2 месеца Румелия, 2 месеца България.

1 май/19 априлъ. Велика сѣбота. Сутринята перачката ми донесе 10 червени яйца и „кулачъ“, дадохъ ѝ бакшишъ 1 рубла. Продължихъ да чета Manuel'a; отидохъ у Стоилова, гдето бѣше Кевенхюлеръ (разправяше за слѣпия Хановерски кралъ); следъ това дойде Горбановъ, комуто ка-